

Ak-Sar-Ben dostihy

setkaly se s velikým úspěchem, avšak jejich význam bledne, když jsou přirovnány k velikému

přestěhovacímu prodeji

nyin v proudu ve skladišti

SCHMOLLER & MUELLER PIANO CO.

Jme NUCENÍ K UPRAZDNENÍ MÍSTA a nabíame PIANA, PLAYER PIANA a FONOGRAFY BEZ OHLEDU NA CENU.

TOTO KRÁSNE \$800 PLAYER PIANO

Právě nejnovějšího 1920 vzoru, se všemi moderními doplňky, se stoličkou, pokrývkou a za \$10 hudebními.

Úplně nová \$600 piana, nejnovějších vzorů, z krásného čistého ořechového dřeva, San Domino mahagony, nebo čtvercového dubového dřeva, \$395.

Velmi malá splátka hotově — zbytek rozdělen na 36 měsíčních splátek.

NEJVĚTŠÍ KDY ZNÁMÉ LÁCE
Užívaná piana a players.

\$400 Marshall & Wendell. Krásný ton Pouze— \$138	\$400 Kimball ořech. skříní, dvojnásobné hodnoty Pouze— \$178	\$450 Schmoller & Mueller mahaganová skříní znamenané Pouze— \$265
\$400 Bradford znamenná láce, ořechová skříní Pouze— \$335	\$800 Small Grand úplně zaručené Pouze— \$550	

Přimějte své dollars pracovat
Použijte výhody tohoto prodeje

Není-li vám možno nás navštívit, použijte tohoto kuponu

Nedělá rozřfů, kde bydlíte. Zasiláme všude na potvrzený úvér. Píste dnes. Označte křížkem (X) piano, o které se zajímáte.

Jméno

Adresa

SCHMOLLER AND MUELLER

PIANO COMPANY

114-16-18 jižní 15. ul. —: OMAHA, NEBR.

Telefon Doug. 1623

Přední hudební dům na severozápadě—založený v roce 1859— má na skladě vše, co se týká hudby, hudebnin a hudebních nástrojů.

Blahopřejeme "Pokroku Západu"
u příležitosti jeho 50. výročí

Omaha Fixture & Supply Company

HARRY H. LADIUS, pres.

Vyřabitelé

moderního zařízení do bank, obchodů
a úřadoven

Zaujímáme přes 52,000 čtver. stop
Vyrábíme vše, co hotoví se ze dřeva, skla,
nebo mramoru

Jiho-východní roh 11. a Douglas ul.
Tel.: Douglas 2724 Omaha, Nebr.

sia se ani upejpat! — Což z tebe dnes ani slova nedostaneme? — Já přece byl čtyřikrát v Itálii, za Věprekem hned první na hraběcích finákových, víť je, ryzečko má!" svědčil si šedivce s kobylo, zalechtal ji pod krkem, že zaficele, až ůi zalehaly, a vzpřímila se jako svička.

Holata se rozhlédl vítězně po družicích, jako by chtěl říci: Hledte, co dokážete, zamlaskl rty a ryzka jeho opět střelou letěla. Na sta kavek vyplášlo ržání její z borovin po okolních stránkách. Hezky daleko nechal za sebou Strachotu i ostatní zbrojnoše.

Božetěch uviděl Holatu, kterak se projíždí a kterak provolává obvyklé šprýmy své, podotkl nevrle řeholníkům, kterak veselě tváře může býti Čech, když kudy jede, všude zvoní hrana dobrému a milovanému králi.

"Holato! Holato!" zavolal po šedivci. "Šedivý již máš a ještě rozumu tak málo. K pohřbu jedeme, a ty, jako kdyby nás pozvali na svatbu. Zdrž se aspoň v těchto dnech."

Starý zbrojnoš se zarazil a dočkal opata.

"Už jsem zkoušel, pane opate, po čertech mnoho zlého; ale rmutné tváře nikdo u mne neviděl. Jen, jak se mi zlá, jednou, ale přešlo to hned, jak tamhle ten mrak přeletí, než dvě stě kroků dojedeme. Myslíš, ty pane, že téhle mé ryzce, když řehce, nebývá do pláče, a mně že není do slz, když hulákám? — Ale už se na mou věru smátí nebudu a pojedou do Prahy jako baba, protože tomu tak chceš, a ty, ryzko, taky tak nsmíš říci. Mohli bychom krále zbudit!"

Pak se zase oetl v čele zbrojnošů; ale opravdu nevyšlo celou cestou do Prahy jediného slova z jeho rtů a ryzka také jako by byla porozuměla, ani jednou už nezarážala.

X.

Poselství.

Žena Krušinova seděla u krbu s rukama sepjatýma a složenýma v klín. U matčiných nohou hrály si malé dívky a jedna přes druhou ptaly se jí, kde že dnes tak dlouho tatíček a proč že sama si tak naříká. Usonečné matce pokaždé, když se na ně podívala, slzy ze zarudlých očí vyhrkaly.

Krušina nebyl doma od rána. "Modlete se, miláčkové, za tatíčka."

"Stůně, matičko?"

"Nestůně holenuk, ale mohl by stonati a umřít."

"Tak je začni, matičko! Bude me fíkatí za tebou," zaštěbetaly obě holčičky.

Dubravka uměla mnoho fíkáni k Pánubihu za ochranu před úklady běsofými. A dívky opakovaly po matce slovo za slovem.

"Již se brzo vrátí, matičko?" otázala se starší Dobromilka opětně.

"Brzičko, miláčku!"

Radka, věšedí do světnice a uviděvši matku plačící, zarazila se.

"Což se ještě otec nevrátil?"

"Jediný Bůh, jemuž není ukryt ani krok lidských cest, o něm ví. Nespátěla jsem ho od rána. Počkejte, děvčátka, chvílenku; matka vám půjde s Radkou tatíčka vyhledat."

Matka zavedla však Radku do studené komůrky.

"Máš ráda, holka, matku svou, jako dřive jsi jí mívala?" zeptala se Dubravka dcery, když dvěř zavřela.

"Jak se můžeš jen tak ptáti, matičko?"

Radka se vrhla matce na prsa. "Cheeš se mnou mluvit jako dobrá dcera s matkou mluvívá?"

"Což, matičko, neznáš Radku svou?"

"Znám, holka, a protože znám, proto se tě také ptám. — Jsi již dorostlá a v těch letech může matka s deeron mluvit, o čem by ráda pomlčela a co se vzpírá srdci jejímu. Odpověz mi, dítě, upřímně a neměj přede mnou žádné tajnosti."

Ubohá žena se při těchto slovech nějak zajíkala. Sotva že je mohla pronést. A do tváři jí vstoupila červen, jako bývá ráno na obložce pod jitřenkou.

"Nemluvil s tebou mimo Strachotu nikdo o lásee? Pořez mi, holka, na spasení duše své svatou pravdu. Matce své můžeš všechno povědět. Podívej se mi, Radko, do očí a nestyď se přede mnou

prohodit, obrátil se zpět.

"Nu, jak se ti líbí?"

"Máme se tu dobře; ale —"

"Nu tak mi přece pověz!"

"V kvílikém dvoře se mi lépe líbilo."

"Však, Křivohlave, přivykněš; já také přivykl."

"Musím přivyknouti. Čemu pak by nepřivykl člověk, jenž nemá nic, neměl nic a něeho mítí nebude? — O tom klášterském životě jsem si přece jiné obrazy dělal. Je tu několik hlav, a ty se

nebí ani starému vrátníkovi, ani mně. Jsou to hladí lidé, jako ouhoř bývá. Pánbůh mi odpust, hřeším-li. Věř, kdyby tvůj otec vstal a vладыkoval zase v Kvílicích, ihned bych k němu šel. Slychal jsem, že pry v klášteře jest nebe; chtěl-li bych pak po smrti do takového nebe, musil bych si nadati hlupáků."

"Jen co tu budeš, Křivohlave, děle, pak na Kvílice zeela zapomeněš."

"Smíš ti, pane, něco odtamtud povědět;—Bojím se to však před

dobré a zvedené dítě před pohledem matčiným nikdy se nemusi stýdět. — Nemluvil s tebou nikdo nikdy tak, jako snad Strachota mluvívá?"

"Nikdo, matičko, nikdy ne," zašeptala Radka a podívala se matce do očí, že mohla z nich Dubravka tu dobrou duši úplně vyčísti.

"Věřím ti, holka," pravila tiše matka. "Ještě jsi mne nikdy neoklamala."

"A neoklamu, matičko, do smrti!"

"Pánbůh ti za to, milé dítě, požehná a všim dobrým nadělí."

"Proč jsi se mne však po tom tázala?"

"Nechtěj, holka, vědět; jediné ti povídám: chraň se zlých jazyků a potměšilých lidí se střez!"

Radku napadlo okamžitě, že jí totéž řekl i Strachota.

"Jsem, holka, s otecem dvaet let; ale takového dne, jako byl dnešek, nezažila jsem pod těmito krovky nikdy."

"Pro mne otec odešel, víš že, matičko? Lidé zlí s jazyky dvojostrými mu eos namluvili a on jim uvěřil."

"Ba uvěřil, milé dítě, uvěřil," zabědovala Dubravka a zalomila rukama nad hlavou.

"A co mu řekl, matičko?"

"Řekli mu, že —; ale bude lépe, nedovíš-li se o tom. Zkalila bych ti mladý život, a byla by škoda toho tvého dobrého života. Jak pokojně jsme žili pod zdejší střechou. — Nebožka matka mi vždycky říkávala, že zloduch nespí ani okamžik a čekává jen chvíle příhodné."

Potom se vyšla matka s deeron podívat po nájemníku.

Krušinova žena neviděla ani na cestu, jak se jí zčervenale oči pláčem zkalily a zakrývala si tváře plachetkou, aby jí do nich lidé neviděli, kdyby jí snad potkali.

Mladý mnich, jenž šel ve své celi u okna, viděl kolem kláštera spěchat obytářlou ženu s mladou dívčinou, poznal je okamžitě; ale dále si jich nevámal.

Okolo jeho se leckdy zalesklo, jako se svítivá na kvítečkách rosa. Ani nepozoroval, že se dvěř otevřely a na práhu objevil se fráter Křivohlav; a když teprv po-

Blahopřejí vydavatelům "Pokroku Západu"

k velké výsadě, již se jim dostalo k sloužení lidu této osady po padesát roků.

Blahopřejem čtenářům tohoto znamenitého velikého časopisu k výhodám, jež jim vyplývají z této zdatné služby.

Blahopřejeme městu Omaha ku skvělé skupině lidí českého původu, nebo bývalého bydliště v Čechách, kteří stali se nedílnou částí tohoto velkého města a že má ve svém středu instituci a časopis tak schopně pány Bureši řízený.

Ak-Sar-Ben návštěvníci

naleznou zvláště po domácku uvítání v našem obchodu

My jsme též po padesát roků sloužili tomuto městu. Sloužili mu prodáváním dobrého zboží poctivě.

Nové podzimní úbory a látky

jsou zde v přehojném množství a výběru. Nejlepší dosažitelné hodnoty a stylu.

Snížené ceny jsou činěny

na hedvábí, střevicích, punčochách, spodním prádle a věcech na postece.

First National Bank

Ušetřili jste SOBĚ nějaké peníze?
Zahajte účet v naší spořitelní bance a pozorujte jej, jak vzrůstá